

۲۰۱۷/۰۱/۰۴

مصطفی پسرلی

غزل

لویه دشته د فراق کې پریشان یم
ستا د بنکلي مخ لیدو ته په ارمان یم

دا عالم می مسخره او مجنون بولي
زه دا ستا د قدم خاوري خو انسان یم

دغه خپلي بي وسی ته ورو ورو ژرام
چې سکون نلرم هروخت سرگردان یم

کوم قانون کوم عدالت ته پناه یوسم
سکه ورور نه شوم جدا په بیابان یم

رنگارنگ رنگونه نشته دي بي رنگ شوم
د رنگونو په دنیا کې په بل شان یم

هرطرف ما کې غمونه را سرگند شو
زه د درد او د پرهر په لار روان یم

"پسرلی"، پسرلی نه دی خزان شوی
ستا تصویر سره لگیا په بڼه خفگان یم

پای

